

Семейството ми и аз спяхме спокойно, когато ни събуди звънят на охранителната аларма. Втурнахме се към прозореца, за да опитаме да открием крадеца, който беше успял да изкатери гва и половина метровата стена, ограждаща къщата на сина ми в Лусака, Замбия - град, известен с крадците си.

Проверихме жиците и те бяха в изправност, но системата за пускане не работеше. Очевидно крадецът беше използвал гръски и пръчка, за да отдели жиците, така че да може да премине. Затова синът ни Майк се беше уговорил с някого да оправи жиците и алармената система.

Инцидентът ми напомни, че докато в нашето малко американско общество ние се нуждаем от някаква защита на домовете си и пре-

10:10). Ако не бдим, Сатана и неговите гангстери ще успяват всеки ден в това, да получат достъп до нашите умове и сърца.

И така, как можем да укрепим охранителната система в умовете и сърцата си? Бог ни е дал "аларма против крадци", наречена съвест. Той е поставил стена около нас - Неговия закон. Библията е нашата охранителна система, а молитвата е директната връзка между нас и небесния департамент по

СЛЕД НЕГО СВЕТОТ Е РАЗЛИЧЕН

Чечня. Работници на "Червения кръст" помагат на бездомни. ICRC

Продължава от стр. 4

Така се родила най-популярната и най-хуманната организация, която някога хора са

създавали на тази земя, чието съществуване било вдъхновено от Христовото състрадание и която носи за емблема Христовия кръст.

Оставало отделните правителства да сложат подписа си под нейния устав. А те се страхували, че някое от тях ще получи хегемония в организацията и ще я използва за свои цели. Например по време на издействаната с толкова труг аудиенция при френския император Наполеон Трети казал на Дюнан: "Как ще работим в една и съща организация със своите врагове - австрийците например, след като те ще искат тя да провежда тяхната политика?" Тогава на Дюнан отново му хрумна гениална мисъл: "Ваше величество, тази организация няма да взема страната на никое правителство. Тя ще бъде неутрална!" "Като Швейцария ли?" - запитал монархът. След получаването на утвърдителен отговор, присъстващият министър възкликнал: "Колко е просто! Защо не ми хрумна на мен!"

"Защото не се казваш Дюнан!" - отговорил императорът.

На 22 август 1864 г. 12 нации подписали Първата женева конвенция.

Така, прилагайки най-възвишените християнски принципи, един обикновен човек, със сърце, изпълнено с любов към съчовеците му, до голяма степен преобрази света по посока към добро и изява на състрадание, загриженост и любов. През 1901 г. той получава Нобелова награда за мир.

Християните и цялото човечество тачат паметта на "Пионера на състраданието и любовта" - Анри Дюнан. В Женева, в хъла под сградата на сепалицето на "Червения кръст", се намира музеят на Червения кръст, в който са запазени всички документи и спомени, оживяващи горната история, както и документи, показващи многостранната дейност на организацията през годините.

През 2005 г. към символа на червения кръст беше добавен червеният кристал - неутрален символ, в който не се включва конотацията за религия. Двама символа могат да се използват заедно или поотделно. Националните общества на червения кръст и червения полумесец имат 97 милиона членове и доброволци и 300 хиляди щатни служители.

Божията охранителна система

Върхът на стената от бетонния блок беше украсен със счупени бутилки, зациментирани в нея. Над остроото стъкло имаше четири електрически жици, готови да ударят с електрическия си ток всекиго, гръзнал да се покатери по стената. Имаше също светлини от прожектор, нощен пазач и кучета, двойни ключалки на всяка врата, решетки за предпазване от нападения на всеки прозорец и сирена, готова да даде предупредителен сигнал и да събуди спящи-

ме. Но все пак крадецът беше преодолял стената, без да активира алармата или да раздрозни кучетата.

Когато пазачът гоиде до ъгъла на къщата, той го видя, катерещ се по стената, взел със себе си грехите му, които висяха на тела за пране. Тогава именно охранителят натисна бутон на алармата, която събуди не само нас, но и съседите.

На следващия ден се опитахме да си представим как крадецът беше преминал през стената.

возните си средства, кражбите не са преобладаващите опасности, както е в по-голямата част от Африка. Мога да се чувствам сравнително сигурен в своята къща.

Но след това си помислих за сигурността на сърцето и ума си, тъй като Исус каза, че съществува един невидим крадец, който иска да "открадне, убие и разруши" (Иоан

сигурността. Всичко, което е необходимо, е едно "телефонно обаждане" - и Исус ще ни изпрати небесните ангели, за да ни запазят.

Бог ни е дал "аларма против крадци", наречена съвест.

Когато се възползваме от тези средства за сигурност, сме защитени от всички усилия на Сатана да влезе в сърцата ни и да ги открадне за себе си.

Джон Стафорд, Вашингтон

Старият Симо живееше сам в една барака на края на селото. Но четирите големи кучета, които кръстосваха огромния двор с дивите киселици и запустелия кладенец, караха хората да избягват това място.

Те избягваха и стопанина му, когато слизаше веднъж седмично в селото да си купи нещо и, използвайки случая, да си подарят едно топло ядене в местния ресторант. Той изглежда нямаше нищо против да странят от него, което още повече доказваше, че е човекообразец и лош човек.

Един студен зимен ден обаче, в навечерието на Рождество, старият Симо умря. Тъй като нямаше никакви ро-

нини, а да не говорим за приятели, кметът събра повидните хора от селото и призова общинарите да уредят погребението, а събралите се да убедомлят останалите селяни.

"Той няма близки и роднини, но все пак живя сред нас толкова години, плащаше си редовно данъците и мисля, че е редно да проявим малко уважение, като му устроим

Консервената кутия

подходящо погребение" - каза в заключение кметът. След това добави: "Гответе се за голямо погребение. Всички го мразеха и може да се зарадват на новината и да гоидат на погребението с чувство на удовлетво-

рение." Накрая кметът и организаторите решиха да обявят пред селяните, ако някой знае нещо за стария Симо, да го сподели пред тях.

Веднага се отзова собственикът на ресторанта. "Радвам се, че поиска-

те да знаете нещо повече за него, защото иначе нямаше да научите, че старият не беше лош човек. Всяка седмица, когато идваше в ресторанта, оставяше доста голяма сума пари в една консервена кутия, която държеше при мен, за да раздавам на нуждаещите се. Особено държеше да се купуват подаръци за децата на Рождество и навечер на децата с бедни родители. Тази Коледа всички деца от училището ще получат хубави подаръци.

Би трябвало да ги разпуснете за един ден в памет на този, който толкова ги обичаше, но беше толкова неочетен и неразрабран."

На погребалната служба всички гледаха одобрително, някои с насълзени очи, консервената кутия, поставена най-отпред. (После тя беше прибрана за вечни времена зад една витрина в училищния салон.) А училището беше затворено за един ден и децата го удариха на весели игри, радвайки се на подаръците си - заради едната консервена кутия.

После тя беше прибрана за вечни времена зад една витрина в училищния салон.